

americana en *Ficus inaequalis*, waarbij in de planten openingen ontstaan, die de beschermende mieren als woning gebruiken. 5°. *Myrmecodia* en *Hydnophyllum*, welke knollen bezitten, voorzien van een zwamachtig weefsel en luchtkanalen, waarin de mieren wonen. Prof. Treub ziet hierin echter geen myrmecophilie.

Eigenaardig zijn bij de meeste mierenplanten de bruin-roode beharing en de extraflorale nectariën.

De heer H a v e r h o r s t vertoont verschillende inlandsche vlindersoorten, wier ♀♀ gedeeltelijk of geheel gereduceerde vleugels bezitten. Dat bij deze soorten werkelijk reductie der vleugels heeft plaats gehad, bewijzen de poppen der ♀♀, waarbij de vleugelscheeden nog aanwezig zijn. Een zeer merkwaardig ex. ender de vertoonde voorwerpen is een onlangs gekweekt ♀ van *Hibernia defolaria* L. Want terwijl de ♀♀ dezer soort volkomen vleugelloos zijn geworden, heeft zich bij dit voorwerp een der voorvleugels gedeeltelijk ontwikkeld en is derhalve de latente ontwikkeling der vleugels hier weder bij wijze van zeldzame uitzondering te voorschijn gekomen.

De heer Dr. Wouterlood demonstreert de overgangen van knopschubben tot bladen bij de kastanje.

De heer Dr. Prins vertoont een bloemstengel van *Primula obconica*, merkwaardig wegens het bijzonder groot aantal schermpjes.

De heer W a c h t e r geeft een overzicht van het artikel van den heer K. Siderius in de November afl. van: „Vragen van den Dag” over: „Haren op planten” en stelt een aantal planten ter bezichtiging, waarbij de beharing in een of ander opzicht merkwaardig is.

G. v. ROON, }
W. H. WACHTER, } *Secr.*

Nieuwe vindplaatsen van zeldzame planten gevonden in 1905.

Als vorige jaren geef ik ook nu weder de bijzondere vondsten op, die mij in het jaar 1905 zijn toegezonden.

De eenige nieuwe planten, die beide op pothoofdterreinen zijn aangetroffen, zijn *Gadettia Willdenowiana* Spach (*Oenothera pupurea* Willd.) aan den Amsterdamschen straatweg bij Arnhem door Mej. E. Veen en *Carthamus tinctorius* aan den Rijn bij Arnhem door Mej. A. Kleinhoonte.

Van zeldzame planten zijn de volgende vondsten te vermelden: *Saponaria officinalis* fl. plen. aan het Rhederveer aan de IJssel (Mevr. A. G. Kerkhoven—Wijthoff). *Glaucium corniculatum* bij Stolwijk op een akker (H. A. Westbroek), *Eruca sativa* B. *glabrescens* op een puinhoop te Middelburg (A. Soek), *Viola persicifolia* B. *pumila* te Nuland (G. J. v. Groenland), *Bifora radians* te Maastricht (F. Soanneville), *Astragalus Onobrychis* aan een ruigte aan den Rijn te Arnhem (Mej. Kleinhoonte), *Lathyrus montanus* B. *tenuifolius* te Hoenderloo (Mevr. Kerkhoven), *Cicer arietinum* langs den Rijn bij Arnhem (Mej. Kleinhoonte) en te Tilburg (Chr. Paymans), *Gentiana germanica* te Assenraai bij Roermond (D. Frees, Heerlen), *Gilia achilliaefolia*, in 1904 voor het eerst gevonden en nu op een ruigte aan den Rijn bij Arnhem (Mej. Kleinhoonte) en bij de Bilt (J. H. Entrop), *Phacelia tanacetifolia*, door verscheiden personen in groot aantal gevonden op den nieuw omgewerkten berm van den Deventerstraatweg bij den tol te Apeldoorn, *Solanum rostratum* te Oosterend op Texel (J. Daalder) en te Maastricht (F. Sonneville), *Verbascum phoeniceum* op een ruigte aan den Rijn bij Arnhem (Mej. Kleinhoonte), *Stachys recta* bij de machinefabriek in het Velperbroek bij Arnhem (dez.), *Callistephus chinensis* op den Boulevard te Arnhem (dez.), *Anthemis austriaca* en *Keranthemum annuum* bij de machinefabriek in het Velperbroek bij Arnhem (dez.), *Achillea tomentosa*, en *Madiasativa* langs den Rijn bij Arnhem (dez.), *Achillea nobilis*, *Tragopogon orientalis* en *Orepis setosa* op een ruigte aan den Rijn bij Arnhem (dez.).

H. HEUKELS.

Vroege Merel.

Achte u het verleden jaar belangrijk genoeg om mijn berichtje over merelzang op 5 Febr. in uw blad op te nemen, ditmaal kan ik u melden, dat ik zooveel, tegen 5 uur, weer zijn heerlijken zang hoorde: 31 Januari, helder weer, weinig Noordelijke wind.

A. A. CLANT VAN DER MIJLL.

Ede, Villa „Sans Souci”, 31 Jan. '06.

Zijn Eekhoorns nestroovers?

Voor een tiental jaren ongeveer besloot de gemeenteraad of de Vereeniging tot Bevordering van 't Vreemdelingen-verkeer van het dorp Ede (prijzenswaardig voorbeeld voor andere gemeentebesturen en vereenigingen, dat helaas! maar al te weinig wordt nagevolgd) in de naburige bosschen eenige nestkastjes op te hangen.

Deze nestkastjes, gewone, uitgeholde boomstammen, waren van boven en van onderen door ongeveer anderhalven duim dikke sluitplankjes afgesloten en werden spoedig door Meezen, Spechten enz. als welkome nestgelegenheden aanvaard. Doch successievelijk kwamen er in de onderste sluitplankjes ronde gaten, waardoor de nesten verstoord en de kastjes zelf onbruikbaar werden. Mocht men dit nu in het eerst beschouwen als 't werk van jongens die op hun manier de Natuurlijke Historie beoefenden en daartoe gaten in de plankjes sneden om zóó tot de vurigbegeerde eitjes te komen; een weinig nadenken was voldoende om deze meening spoedig te laten vervaren.

Niet alleen, dat de kastjes hoog hingen en de boomen dik hoog en glad waren, zonder steunpunten te bieden, maar indien de gaten eens inderdaad menschenwerk waren, dan zou hetzelfde doel veel gemakkelijker bereikt zijn, door eenvoudig het geheele plankje, dat met slechts eenige spijkers aan 't kastje was bevestigd, er af te steken.

Het leed dan ook weinig twijfel, of het moest wel 't werk van een of ander knaagdier zijn. Sinds ik nu eenmaal een eekhoorn bij zijn arbeid aan de nestkastjes verraste en naar aanleiding van een gesprek, dat ik met den boschwachter Staf over dit onderwerp had, geloof ik, dat gerust al die vernielde nestkasten op rekening van den eekhoorn mogen worden geschreven en dat al de moeite, die de eekhoorn doet, om het inwendige der nestkastjes te bezoeken, niet aan louter nieuwsgierigheid moet worden toegeschreven, behoeft geen nader betoog. Zoo kan de wandelaar, die thans het Edesche bosch en de Zijsselt bezoekt, daar vele nestkastjes zien hangen, die voor het grootste deel van onderen een open gat vertoonen en aldus niet meer aan hun doel beantwoorden.

Op grond hiervan echter zou ik niet gaarne zien, dat er op eekhoorns een soort kloppacht werd gehouden, die tot zijn uitroeiing zou leiden. De eekhoorn toch is een te frissche en dartele verschijning en komt op de meeste plaatsen in te gering aantal voor, dan dat we hem niet gaarne zijn eitje of vogeltje op zijn tijd zouden gunnen; alleen daar waar hij te veelvuldig optreedt, zou het mogelijk niet ongewenscht zijn, zijn aantal wat te beperken. De vogels althans zouden daar ongetwijfeld wel bij varen.

Ede. J. L. F. DE MEIJERE.

Met verlof v. d. S. overgenomen uit *De Ned. Jager*.

Witte welriekende viooltjes.

Naar aanleiding van het artikel: „Bescherm de mooie wilde planten” (tiende afl. *D. L. N.*), wil ik eens even bekend maken, dat ik vroeger witte welriekende viooltjes wist te staan. Misschien zijn zij op die plaats nog te vinden. Het was in 't voorjaar van 1896 te Bloemendaal, in den tuin van Hôtel „Groot Zomerzorg”. Sedert is, zoover mij bekend is, het huis al tweemaal van bewoners veranderd, zoodat misschien ook de tuin verandering onderging. Toen stonden zij aan de achterzijde van het huis, over de vijver, de plek weet ik nog precies. Daar ik ze in sommige boeken over plantkunde onbesproken zag, leek het mij wel belangrijk genoeg, het eens te vertellen. Had ik destijds al eens eer en ander over plantkunde gelezen, dan had ik het wel al eer bekend gemaakt. Zij schijnen vrij zeldzaam te zijn. Vóór, noch ná dien tijd, zag ik ze ooit ergens.

Rotterdam.

ALIDE C. P. BOLLE.

De oeverzwaluwen in Bussum de woning ontnomen.

Om teleurstelling bij een a.s. bezoek aan de Hilversumsche Meent eenigszins te breken, bericht ik, dat mij bij het bezoek aan de oeverzwaluwennesten op Zondag 28 Jan. jl. bleek, dat de belt bijna geheel was afgegraven, blijkens de wagensporen haalt men daar groote hoeveelheden zand weg. Zondag 14 Jan. jl. was alles daar nog in goeden staat.

E. WEITINGA.